

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.89

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1913

III/4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

NAPIHIREK.

Katonák az iskolában.

(Saját tudósítónktól.) A nagy sztrájk szomoru előkészületei szinte felforgatják egész Budapestet, a rendet, az életet, mindent. Ma már megjelentek a kakastollasok is az utcán, mint mult év júniusában és a fővárost valósággal megszállotta a katonaság.

A vidékről felrendelt katonáknak a főváros kaszárnyáiban nem jutott hely és így azokat a főváros különböző iskoláiban szállásolták el.

Ezek miatt az iskolák miatt igen furcsa összekoccanás keletkezett. Tertyánszky hadtestparancsnok és Almády Géza fővárosi tanácsnok között, aki a városházán a sztrájk előkészületeit intézi.

A hadtestparancsnok ugyanis először az állami iskolákban helyezte el a felrendelt katonákat, mikor azonban ezek elégtelennek mutatkoztak, Almádyhoz fordult és tőle kérte a községi iskolák átengedését. A tanácsnok első pillanatban kereken megtagadta ezt és csak akkor egyezett bele, mikor a hadtestparancsnok azzal fenyegetődzött, hogy a polgári családoknál szállásolja el a katonákat. Almády tanácsnok ekkor négy fővárosi községi iskolát átengedett a beszállásolás céljaira. Ebbe a négy iskolába már a mai nap folyamán beszállásolták a katonákat.

Meglátogattunk egy ilyen kaszárnyává vedlett iskolát.

Az iskola a Lipótváros egyik csendes utcájában van. Máskor az iskola kertjéből kedves, vékony gyermekkacagás hangzik fel, az ablakokból bájos gyermekfejek kandikálnak ki, néha-néha apró gyermekhangok éneke száll ki az ablakok mögül és reggel és délben zsvajgó, lármás gyermekcsereg önti el az utcát. Most ez mind elmúlt, az utca képe komor lett. Apró gyermekek helyett kézubbonyos, nagybakkancsos parasztleányok lépkednek végig a gyermeklábakhoz szokott kőkockákon, ropogós cseh szavak repkednek a levegőben és kaszárnyaképe van a háznak, az utcának.

A kapu előtt szuronyos, fegyveres baka méregeti, számolgatja szomorúan a lépéseket. Mikor megállunk a kapu előtt, gyanakvó szemmel néz reánk és amikor be akarunk lépni, utánunk jön. Benn vagyunk, a kapun belül, ide nem terjed az ő hatalma. Itt már más szurony fogad bennünket. A baka elállja utunkat és tört németiséggel kérdi, hogy kit keresünk.

— Az igazgató urat! — mondjuk és az igazgató ur, szerencsénkre, az épületben van.

Szives szeretetreméltósággal fogad. Vele megyünk végig az épületen. A tornaterem az első átlomás. A tornaeszközöket összehordták egy sarokba és a földet szép hosszú sorban fedik a szalmazsákok. Az egyik szalmazsákon egy baka ül összekuporodva és nagy buzgalommal rója a betüket. Mint odahaza a kaszárnyában.

Fenn az első emeleten végig a folyosón egymásra dobott padok tömege fogad bennünket. Valami szomoru hangulat lebeg az össze-vissza dobott padok felett. Mintha a kulturát dobták volna ki a jogos helyéről a harc, a háboru kedvéért. Benn ugyanaz a kép, mint a tornateremben. Kopott, szá-

kadt szalmazsákok, néhány katona heverészik rajta, de egyiknek az ajka sem nyílik dalra, mintha háboru előtt volnánk.

Az egyik teremből ételszag árad ki. Benézünk. Dél felé jár az idő, nagyban folyik a főzés a heve-

nyészve felállított tábori konyhán. A második emeleten már magyar szó fogad bennünket. Ide egy szakasz magyar bakát szállásoltak be.

Megkérdezzük az egyiktől:

— Mi lesz, barátom, mire készülnek maguk?

— Nem készülünk mi semmire kérem — mondja kissé bizalmatlanul. — Tudjuk már, mi lesz. Itt voltam én júniusban is. Akkor sem volt semmi. Kint álltunk az utcán, kaptunk cigarettát és szivart a közönségtől. Nagyon jó dolgunk volt, jobb, mintha Nagyváradon egrecérozunk.

Felcsillan a szeme, mikor a cigarettákra és a szivarokra visszaemlékezik. Azután megint katona lesz és szalutál.

— Hát ha mégis lesz valami baj? — állítjuk meg elmenőben.

— Akkor... akkor nagyon szomoru dolog lesz, úgy leszünk, mintha háboruban volnánk — felel kissé elgondolkozva és elsiel, hogy több katonai titkot ne áruljon el.

Kifelé megyünk az iskolaépületből. Amint leérünk az első emeletre, mindenfelől kinyílnak az ajtók és kiözönlük rajta a sok legény. Dél van. Mennek a tábori konyha felé.

Megszólal a villamos csengő is. Máskor ilyenkor apró gyermekcipők topognak végig a folyosókon, pirosság, vigság, élet zajlik a vastag falak között, most mintha a halál szele suhanna itt végig...

nyomda 1912.